

2^e preek over de doop

Het badwater en het kind

Je gelijk halen?

Het risico van een preek over de 'kinderdoop' is dat we ons gelijk willen halen *tegenover* mensen die voorstander zijn van de 'geloofsdoop'. De Bijbel spreekt echter altijd over de doop als over iets dat ons *verbindt*. Daarom kan het helpen om de doop te zien als het waterbad van de Geest. Allemaal worden we in die éne Geest gedoopt. De Geest namelijk die ons doet zeggen: Jezus is Heer! (1 Kor.12:3) Het gaat er dus niet om dat we ons gelijk halen, maar dat we weer gaan zien wat de waarde ervan is wanneer ook de kleine kinderen worden gedoopt.

Het 'kind'

Met het badwater van de geloofsdoop moeten we niet óók het 'kind' weggooien: de noodzaak dat ons leven veranderen moet. Dat ontdek je juist in de basistekst over de doop, Matt.28:19: door mensen te dopen maak je hen tot leerlingen van Jezus. En dat betekent volgens vs 20: dat we ons moeten houden aan alles wat Jezus ons heeft opgedragen. Wat opvalt, is dat Jezus niet verwijst naar Gods wet in Exodus 20, maar naar het onderwijs dat Hij zelf gegeven heeft op de berg (vs 16). Dat onderwijs vind je in Matteüs 5-7, in de zogenaamde Bergrede. Vanaf nu is dát onderwijs beslissend, voor ieder die is gedoopt! Dat is ook niet *minder* dan wat er staat in Exodus 20, maar juist vele malen *meer*, vele malen dieper. Terecht vragen voorstanders van de geloofsdoop aandacht voor radicale bekering. De doop zélf roept daar namelijk toe op. Tegelijk leert de doop je echter ook om daarbij van jezelf af te zien. Uitgerekend hier, helemaal aan het eind van het boek, wordt gesproken over leerlingen die twifelen (vs 17). Die net wel van Jezus houden, maar tegelijk zomaar wegzakken in de golven (Matt.14:31). De doop laat zien: verwacht het niet van jezelf, verwacht het van Jezus. Hij doet wat jij niet kunt!

Het 'badwater'

Principieel is er geen verschil tussen het oude en het nieuwe verbond. Bijv. in Rom.4 ontdek je dat het ook bij Abraham al ging om geloof. Ja, dat zijn besnijdenis juist dáár alles over zei (terwijl dat geen reden was om Isaak dan maar *niet* te besnijden!). Het komt er op aan dat wij in het nieuwe verbond op God vertrouwen 'zoals Abraham, die de vader van ons allen is' (vs 16c). Het verschil tussen hem en ons is dat hij samen met zijn kind leefde in de *verwachting*, terwijl wij samen met onze kinderen mogen leven vanuit de *vervulling*: de gerechtigheid die het geloof schenkt (vs 13) is de gerechtigheid van Christus; en de kracht van de belofte (vs 14) is het vernieuwingswerk van de Geest. Maar dit was altijd al Gods plan: Abraham als een vader van *vele volken* (vs 17; Gen.12:1-3). Met Jezus wordt deze belofte vervuld: *alle volken* worden nu tot zijn leerlingen gemaakt (Matt.28:19). En hoe? Door hen te dopen, en dus: door het waterbad van de Geest. Alles draait om God op wie wij vertrouwen, "die de doden levend maakt en in het leven roept wat niet bestaat." (Rom.4:17) Zó nemen wij onze kinderen mee!

Ga binnen in de rust

Je mag elkaar binnen de gemeente zien als mensen die gedoopt zijn in één Geest. Maar dat betekent dus ook: samen ben je leerlingen van Jezus. Als je dat serieus neemt, ga je binnen in de rust (Matt.11:28-30). Door vol vertrouwen te doen wat Hij zegt, ontvang je namelijk Zijn zegen, oud én jong. Houd Hem voor ogen, altijd!

Vragen / bespreekpunten:

1. Zien jouw kinderen dat jij leerling bent van Jezus? Hoe? (zie Matt.5-7)
2. Zie jij bij jongeren in de gemeente de Geest aan het werk? Vertel!